

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7047** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 20912/09.07.20г на Я. Д. Ц. от [населено място] против Мълчалив отказ на ИД на [фирма]-С. с представляващ А.А. по негово заявление по ЗДОИ с вх.№ 24690-СОА20-ЕВ01-377/11.06.20г /на СО, препратено по компетентност на 24.06.20г/.

В жалбата се сочи, че м.отказ е незаконосъобразен, постановен в противоречие на проц. и мат.закон и при липса на форма, като [фирма]-С. е задължен субект по ЗДОИ съгл. цитирана съд.практика.Моли се за отмяна на отказа и връщане на преписката с указание за произнасяне с изрично решение, както и за присъждане на разноските. В уточняващи жалби се сочи, че изпратеното на заявителя писмо от 03.09.20г не представлява и не съдържа отговор на въпросите от заявлението му по ЗДОИ/съдържа таблица, предоставена от самия заявител, но към нея няма анализ на зад.субект относно разминаване от 160 000 000лв, които ще се платят от клиентите на [фирма]/. Заявената информация е служебна по см. на ЗДОИ, с получаването ѝ заявителят ще си състави собствено мнение за дейността на зад.субект и на СО, не са налице основания по чл. 13 ал.2 или по чл. 7 ал.1 от ЗДОИ за отказ.В съд.заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата, твърди, че изпратените писма от зад.субект не са отговор по заявлението и не съдържат заявената информация, подчертава, че се касае за обществен ресурс.В писмени бележки се сочи, че заявената информация е за околната среда/такава по чл. 18 от ЗООС/ и съгл. чл. 17 от ЗООС не е необходимо доказването на конкретен

интерес. Питането касае разминаване в посочена стойност в два различни документа на СО/одобри от СОС с Решение № 283/17.05.18г/, касаещи ефективността на проекта за изграждане на инсинератор на територията на СО и финансиран с общ. средства/има дефицити и в екологичната аргументация на самия проект/. Съдът и сам може да констатира разликите в две стойности в два документа, които разлики са с неизяснен от ответника произход.

Ответникът ИД на [фирма]-С. чрез проц. представител юрк. М.Д. депозира писмено становище, че не е задължен субект по ЗДОИ, освен това заявената информация не е обществена по см. на ЗДОИ, но дори да беше- от нея заявителят няма да си състави собствено мнение именно за дейността на [фирма]. Твърди се, че на заявлението е отговорено в хода на съд. производство с писмо от 03.09.20г и с последващо писмо от 06.10.20г/по възражение на заявителя от 04.09.20г по първото писмо от 03.09.20г/. В съд. заседание юрк. П. оспорва жалбата, моли за прекратяване на производството предвид предоставеният отговор по заявлението /двукратно/, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 24690-СОА20-ЕВ01-377/11.06.20г, депозирано в СО, Ц.: 1/ посочил, че в таблица на стр.1 от документа “Въпроси и становища, постъпили в Контактния център на СО след проведено обществено обсъждане, в периода 28.02-09.03.18г” са записани стойности на разходи/по пера/- в общ размер на 432 млн. евро за 26 години /приложил е таблицата от документа/, но в нея не са отразени разходите за дънна пепел и за летяща пепел/приложил своя таблица/, като ако те бъдат включени в таблицата от документа, то тя би придобила следния вид/прилага своя таблица с допълнени двата вида разходи/, като загубите за 26 години биха били в по-голям размер; 2/ моли за разяснение - поради каква причина в таблицата на стр.1 от документа “Въпроси и становища, постъпили в Контактния център на СО след проведено обществено обсъждане, в периода 28.02-09.03.18г” не са включени всички разходи, упоменати в други документи, приложени по проекта. Ц. е посочил в заявлението, че желае отговорът да е в електронен вид. Заявлението е препратено по компетентност от Зам. Кмета на СО на [фирма] с писмо от 24.06.20г.

В хода на съд. производство, на 03.09.20г ИД на [фирма]-С. изпраща по ел. път/на имейла на Ц./ отговор по заявлението му, видно от който: 1/ разходите за депониране на дънна и летяща пепел са част от посочените във въпросната таблица променливи разходи за консумативи на RDF инсталацията; 2/ приложена е самата въпросна таблица /от стр.1 от документа “Въпроси и становища, постъпили в Контактния център на СО след проведено обществено обсъждане, в периода 28.02-09.03.18г”/, с посочване, че това са данните от изготвения от консултанта по проекта /Р.-Д./ - “Анализ Разходи-Ползи”.

С ел. писмо от 04.09.20г Ц. възражава пред ответника, че неговото писмо от 03.09.20г не съдържа отговор на заявлението от 11.06.20г, като прилага таблица от л.23-24 на документ “Отговори на въпроси и дадени допълнителни разяснения във връзка с проведено общ. обсъждане на 28.02.18г относно поемане на общински дълг за реализация на проект “Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF отпадък””, с пояснение, че видно от нея променливите разходи са за консумативи, а не за транспорт и депониране, като има разминаване в планираните разходи /за консумативи, транспорт и депониране за 26 години/от 82.3млн. евро без обяснение. Отново настоява да получи отговор на

заявлението си по ЗДОИ, като пак задава същия въпрос от заявлението: Поради каква причина в таблицата на стр.1 от документа “Въпроси и становища,постъпили в Контактния център на СО след проведено обществено обсъждане, в периода 28.02-09.03.18г” не са включени всички разходи, упоменати в други документи, приложени по проекта.

На 06.10.20г ИД на [фирма]-С. изпраща по ел.път/на имейла на Ц./ отговор на възражението му от 04.09.20г, видно от който: 1/ променливите разходи от анализа на проектанта /т.е. във въпросната таблица на стр.1 от документа “Въпроси и становища,постъпили в Контактния център на СО след проведено обществено обсъждане, в периода 28.02-09.03.18г” , посочена в заявлението от 11.06.20г/ - включват разходите за консумативи, транспорт и депониране и в приблизителен размер на 3.5млн евро годишно; 2/ в представената от заявителя на 04.09.20г - таблица от л.23-24 на документ “Отговори на въпроси и дадени допълнителни разяснения във връзка с проведено общ.обсъждане на 28.02.18г относно поемане на общински дълг за реализация на проект “Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF отпадък””, в отговора на въпроса по т.б са дадени обобщените стойности на прогнозните годишни оперативни разходи на инсталацията/променливи и постоянни/, като променливите разходи включват всички консумативи/т.е. разходи в пряка зависимост от произвежданото количество/.

С ел.пismo от 10.06.20г Ц. възражава пред ответника , че: 1/ отговорите му до момента противоречат на записаното в официални документи, внесени от Кмета на СО и одобрени от СОС с Решение № 283/17.05.18г; 2/ отново прилага таблицата от л.23-24 на документ “Отговори на въпроси и дадени допълнителни разяснения във връзка с проведено общ.обсъждане на 28.02.18г относно поемане на общински дълг за реализация на проект “Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF отпадък””, като сочи, че в тази таблица ясно е записано какви са основните разходи и какво се включва в тях.

Съдът приема от правна страна следното:

Съгл. Съдебната практика /Определение № 460/20г на ВАС/, ИД на [фирма]-С. е задължен субект по ЗДОИ, тъй като видно от Устава на дружеството, Столична община притежава 100 % от капитала на юридическото лице и е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП, а управителните и контролните органи на търговското дружество се определят от Столична община.

Заявлението на Ц. от 11.06.20г е заведено в СО и впоследствие е препратено по компетентност от СО на ответника ИД на [фирма]-С. като заявление по ЗДОИ. В заявлението /и в последващото си възражение от 04.09.20г го повтаря / ,Ц. поставя един единствен въпрос - Поради каква причина в таблицата на стр.1 от документа “Въпроси и становища,постъпили в Контактния център на СО след проведено обществено обсъждане, в периода 28.02-09.03.18г” не са включени всички разходи, упоменати в други документи, приложени по проекта. Видно от отговора на ответника от 03.09.20г, тази таблица представлява данните от изготвения от консултанта по проекта /Р.-Д./ - “Анализ Разходи-Ползи” /проектът е Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в С. с оползотворяване на RDF отпадък”-бел. на съда/ .

Съдът намира, че така зададеният в заявлението въпрос не представлява по естеството си искане за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, тъй като отговорът на този въпрос изобщо не представлява обществена информация по см. на ЗДОИ.

Въпросът е защо в таблицата, т.е. защо в анализа на проектанта Р.-Д., е посочена конкретна стойност на разходи /с изложени аргументи на заявителя срещу тази посочена стойност/. По дефиницията на чл. 2 ал.1 от ЗДОИ - Обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Въпросът от една страна не представлява искане да се предостави конкретна информация, а се иска ИД на [фирма]-С. да направи анализ на конкретно число, посочено като разход в таблица, а от друга страна - това число в таблицата е посочено от проектанта в неговия анализ на разходите по проекта му /с отговора от 03.09.20г Ц. е уведомен, че въпросното число в таблицата от заявлението е посочено от проектанта в неговия анализ/. Несъгласието на заявителя /инженер, видно от уточняващите му жалби до съда/ с конкретни стойности, посочени от проектанта, или искането му за даване на обяснение от ИД на [фирма]-С. за констатирани от него евентуално посочени различни стойности за едно и също нещо в различни документи на СО/СОС, от една страна не представлява искане за достъп до общ.информация /изразява се несъгласие и се иска анализ, а не информация/, а от друга страна- ако констатираните от заявителя разминавания са в различни документи на СО/СОС - така твърди заявителя, то искането за анализ и изразеното несъгласие няма причина да се отправят към ИД на [фирма]-С. /констатираните несъответствия от заявителя не са в документи на [фирма]-С..

По изложените съображения Съдът намира, че в правния мир изобщо не съществува обжалвания адм.акт- формиран Мълчалив отказ по ЗДОИ на ИД на [фирма]-С. /м.отказ се формира само от надлежния орган, а не от кой да е орган, и то само ако е бил надлежно сезиран с искане да издаде инд.адм.акт, а не сезиран с искане за анализ на чужди документи и изразено несъгласие с тях/. Жалбата се явява обаче неоснователна /а не недопустима/, доколкото заявлението е било първоначално заведено и впоследствие препратено по компетентност като такова по ЗДОИ от страна на СО / т.е. все пак е започнало и протекло адм.производство по ЗДОИ/, а получателят на заявлението ИД на [фирма]-С. / зад.субект по ЗДОИ/ все пак е изпратил два отговора на заявителя/от 03.09.20г и от 06.10.20г/. И двата отговора на ответника/пратени в хода на съд.производство/, не представляват отговор на зададения в заявлението въпрос/така твърди и жалбоподателя/, но това е така и няма как да бъде другояче, тъй като въпросът не предполага отговор по ЗДОИ/т.е. с предоставяне на общ.информация, а не на собствен анализ/, и то точно от този зад.субект. При наличие на два отговора от ответника/макар и в хода на съд.производство/, мълчалив отказ не е налице/и в нито един момент не е бил налице/, налице е изрично произнасяне по заявлението/което обаче не е за достъп на общ.информация по смисъла на ЗДОИ/, поради което жалбата е неоснователна.

Жалбата е неоснователна, като при този изход на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно по чл. 143 ал.4 от АПК. На ответника следва да се присъди такова в мин. размер от 100лв по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 20912/09.07.20г на Я. Д. Ц. от [населено място] против Мълчалив отказ на ИД на [фирма]-С. с представляващ А.А. по негово заявление по ЗДОИ с вх.№ 24690-СОА20-ЕВ01-377/11.06.20г /на СО, препратено по компетентност на 24.06.20г/.

ОСЪЖДА Я. Д. Ц. от [населено място] да заплати на [фирма]-С. с представляващ А.А. сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: